

Zpravodaj obce

VI. ročník, říjen 2020

Čtvrtletník

Registrováno u Ministerstva kultury ČR
pod evidenčním číslem: MK ČR E 21 992

KOŽUŠANY - TÁŽALY

SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

rok se s rokem sešel a máme tu opět blížíci se čas vánoční. Každý rok si přejeme prožít advent plný klidu, pohody, dobré nálady a očekávání, co přinese Ježíšek a co nový rok. Takhle by měl adventní čas vypadat. Bohužel COVID 19 způsobil, že celý letošní rok je plný stresu, omezení, zákazů, obav, nervozity a ukončení tohoto stavu je prozatím v nedohlednu. I přes tyto nemalé problémy bych Vám rád popřál v čase vánočním hodně pohody, klidu a spokojenosti a do roku 2021 mnoho štěstí, zdraví a splněných přání.

Petr Mazal

Ze známých důvodů se letošní rozsvěcování vánočního stromu muselo obejít bez radostně rozzářených dětských očí, zpívání koled či vůně svařeného vína a grogu.

PODĚKOVÁNÍ

Dovoluji si jménem obecního zastupitelstva, a jistě i Vás občanů, touto cestou vyjádřit obrovské poděkování paní Mgr. Michaelae Sigmundové, Ph.D., zdejší rodačce, za její dlouhodobé a vytrvalé úsilí a činnost směřující k omezení nadměrného provozu, kterým je zatížena naše obec. Paní Sigmundová se stala iniciátorkou vzniku petice zaměřené na tento problém. Její usilovná snaha o nápravu současného stavu ji až do dneška stála více jak rok prakticky každodenní práce v dané záležitosti, kdy věnovala této problematice zejména své profesní odborné znalosti, schopnosti a svůj drahocenný čas. Na tomto místě je třeba vyzvednout, že veškeré úkony prováděla bez nároku na finanční odměnu. Své rodné obci tak koná neocenitelnou službu, za což jí patří upřímné a veliké DÍKY!!!

Současně chceme také poděkovat a vyzvednout iniciativu členů petičního výboru, kteří se taktéž v dané věci angažují. Jsou to pánové Petr Pospíšil a Zdeněk Kubiček z Tážal a pan Robert Vojtek z Blatce.

Také děkujeme panu MUDr. Lumíru Kantorovi, Ph.D., senátorovi za Olomoucko. Letos se na něj obrátili starostové Kožušan-Tážal, Charvát, Blatce, Dubu nad Moravou a dalších obcí ve věci řešení průjezdu těžších vozidel tranzitní nákladní dopravy skrz naše obce. O této problematice pan senátor jednal na krajské, ministerské i parlamentní úrovni.

Za zastupitele obce Kožušany-Tážaly Petr Mazal – starosta obce

K poděkování se připojují také členové redakční rady místního Zpravodaje a při této příležitosti vyslovují výše jmenované Michaelae Sigmundové upřímné díky také za její přínosné a velice fundované a kreativní příspěvky do obecních novin. Dík patří také dalším stálým přispívatelům Zdence Vašíčkové, Zlatce Sedláčkové, Janě Lejskové, Jitce Kratochvilové, Jaroslavu Navrátilovi, Robertu Vojtkovi, Pavlu Sladkému, Vladislavu Belantovi, Petru Šmakalovi a dalším.

ODPADY V ROCE 2021 - NAŠE ODPADY, NAŠE STAROSTI.

Vzhledem k narůstajícím cenám skládkového komunálního odpadu a související dopravy (rok 2019 – 432 000,-Kč) bude poplatek za svoz komunálního odpadu v roce 2021 navýšen na 500,- Kč za osobu a rok.

Chystá se odpadová revoluce, novela odpadového zákona motivuje obce ke snížení skládkovaného komunálního odpadu až na 120 kg na občana v roce 2029 (v současnosti je to v naší obci 228 kg na osobu). Týká se to sice zatím vzdálené budoucnosti a dnešní čísla z evidence odpadů říkají, že na tom obec není až tak špatně. Motivace nového zákona ke snížení skládkovaných odpadů je především ekonomická. Jedná se zejména o zavedení zvýšeného skládkovacího poplatku nad limitní hodnotu ukládaného odpadu.

Tab. č. 1: Limitní množství odpadů (kg/os) s nižším skládkovacím poplatkem

rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Kg/osobu	200	190	180	170	160	150	140	130	120
t/rok	174	165	157	148	139	131	122	113	104

V letošním roce je předpokládána produkce odpadů, které skončí na skládce (směsný komunální odpad) 199 tun. V roce 2021 je limitní množství skládkovaných odpadů 174 t, na které se vztahuje nižší (stávající) skládkovací poplatek (viz. Tab.č.1).

Tab. č. 2: Zvýšené náklady za skládkování směsného komunálního odpadu při současném stavu 199 tun/rok

rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Kč/t	300 Kč	400 Kč	500 Kč	700 Kč	1 000 Kč	1 000 Kč	1 100 Kč	1 100 Kč	1 150 Kč
Celkem Kč	7 425 Kč	13 380 Kč	21 075 Kč	38 138 Kč	59 550 Kč	68 250 Kč	84 645 Kč	94 215 Kč	108 503 Kč
Navýšení stávající ceny na osobu	9 Kč	15 Kč	24 Kč	44 Kč	68 Kč	78 Kč	97 Kč	108 Kč	125 Kč

Pokud se nezmění systém nakládání s odpady, zaplatí obec navíc do r. 2029 jen za vyšší skládkovací poplatek 495.180 Kč (viz tab. 2)

Snížit množství odpadů určených na skládku, lze zajistit nastavením komplexních podmínek odpadového hospodářství, které jsou jednoduché a pokud možno ekonomicky smysluplné.

1. Zavedení platby dle objemu nádoby a frekvence svozu směsného odpadu z nemovitosti. Novela zákona stanovuje maximální objem 60 l/měsíc/občana tj. pro 4 členou domácnost nádoba 120 l s vývozem 1x14 dní.
2. Zabezpečení dostatečné kapacity objemu nádob pro tříděné komodity, zejména plast, papír, bioodpad
3. Zkrácení donáškové vzdálenosti zavedením door to door systému (svoz odpadů přímo od domu), pokud je to ekonomicky výhodné.
4. Dostatečně informovat občany o způsobu třídění kuchyňského odpadu rostlinného původu, tak aby tento odpad nekončil ve směsném odpadu, ale v kompostu nebo v kontejneru s bioodpadem.
5. Pravidelná informovanost občanů o funkčnosti celého systému nakládání s odpady.

Schvalovací proces novely odpadového zákona dosud nebyl ukončen a je málo pravděpodobné, že bude zákon platit od 1.1.2021.

Bude tedy dostatek času na to, aby obecní zastupitelstvo navrhlo a zajistilo variantu nakládání s odpady směsnými i tříděnými tak, aby se poplatky za svoz komunálního odpadu nadále zvyšovaly v co nejmenší míře.

Radim Plachý odpadový poradce
Petr Mazal starosta

PRVNÍ ČTVRTLETÍ ŠKOLNÍHO ROKU

V září jsme se opět všichni s úsměvem na tvářích setkali ve škole. Odpočati, plní prázdninových zážitků a optimismu jsme se těšili, co nám přinese nový školní rok 2020/21.

Velkou radost nám udělalo 10 nových prvňáčků, kteří se už nemohli dočkat, až se naučí číst, psát a poznají nové kamarády ve škole. Následoval oblíbený atletický víceboj, který otestoval pohybové kvality našich školáků. Navazoval plavecký výcvik pro začátečníky i zdokonalovací výcvik pro pokročilé plavce.

Moc jsme si vychutnali také návštěvu Hanáckého muzea v Přikazech, kde se děti seznámily s historií svého rodného regionu. Těšili jsme se na zájmovou činnost, na kroužky sportovní, Lego-kroužek, na náboženství, florbal, na kroužek angličtiny, těšili jsme se taky na úžasnou školu v přírodě s atraktivním programem pro naše žáky ve Sluňákově a na další rozjeté projekty, jenže všechno bylo od 14. října jinak. Poslední slovo měl „Covid 19“, proto v zájmu ochrany před nákazou jsme museli

přejít na distanční výuku. Z paní učitelek se staly ze dne na den „aíťačky“, které se snažily i v tuto náročnou dobu předávat dál vědomosti svým svěřencům.

Tento stav trval částečně do 18. listopadu, kdy byl umožněn návrat do školních lavic aspoň 1. a 2. ročníku. Nebylo nic radostnějšího, než když škola opět ožila dětským smíchem, když se naše velká školní rodina zase setkala. Posledního listopadu se škola otevřela také i třetákům a čtvrtákům, protože mluvení do monitoru a na mikrofón do počítače, nikdy plně nenahradí sociální kontakt, který naši žáci potřebují.

Věříme, že vzájemnou spolupráci pedagogů a rodičů pomůžeme našim žákům zvládnout tohle těžké období. Přejeme všem pevné zdraví a snad bude další příspěvek plný pozitivních informací.

Zlatka Sedláčková

MAGISTRÁT MĚSTA OLOMOUCE

ODBOR STAVEBNÍ

oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací
Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc

Č. j. SMOL/268496/2020/OS/PK/Urb

V Olomouci 04. 11. 2020

Spisová značka: S-SMOL/220014/2020/OS

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Editá Urbanová, dveře č. 2.10

Telefon: 588488152 E-mail: edita.urbanova@olomouc.eu

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Ing. Jan Pavliš

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Opatření obecné povahy o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích

Magistrát města Olomouce, odbor stavební, oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací (dále jen „správní orgán“), jako příslušný správní orgán podle § 77 odst. 1 písm. c) a § 124 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v souladu s ustanovením § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu a § 172 a § 173 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě návrhu **Olomouckého kraje, IČO: 60609460, Jeremenkova 1191/40a, Hodolany, 779 00 Olomouc** podaného dne 09.09.2020, vydává opatření obecné povahy, kterým se

stanoví přechodná úprava provozu na pozemních komunikacích

a to na sil. II/570 ul. Zolova, Jižní a Keplerova v Olomouci, sil. II/435 ul. Dolní Novosadská v Olomouci, v Dubu nad Moravou a u křiž. se sil. III/43516, sil. III/4353 ul. Grygovská v obci Velký Týnec a v k.ú. Grygov, sil. III/43512 v Dubu nad Moravou a Věrovanech, sil. II/150 ul. Tyršova a Brodecká v Dubu nad Moravou, sil. III/43515 v obci Věrovany a místní komunikaci (dále jen „MK“) ul. Kyselovská v Olomouci a s tím související užití dopravních značek, signálů a zařízení.

Místo úpravy: na sil. II/570 ul. Zolova, Jižní a Keplerova v Olomouci, sil. II/435 ul. Dolní Novosadská v Olomouci, v Dubu nad Moravou a u křiž. se sil. III/43516, sil. III/4353 ul. Grygovská v obci Velký Týnec a v k.ú. Grygov, sil. III/43512 v Dubu nad Moravou a Věrovanech, sil. II/150 ul. Tyršova a Brodecká v Dubu nad Moravou, sil. III/43515 v obci Věrovany a MK ul. Kyselovská v Olomouci

Důvod úpravy: omezení 12t - tranzitní nákladní doprava na silnici II/435 v úseku D35 - MÚK Nemilany - Polkovice

Doba trvání úpravy: 10.11.2020 - 31.10.2021

Úprava bude provedena bezprostředně před zahájením prací a okamžitě po jejich dokončení bude dopravní značení uvedeno do původního stavu.

Dodavatel úpravy: Olomoucký kraj, IČO: 60609460, odbor dopravy a silničního hospodářství, Jeremenkova 1191/40a, Hodolany, 779 00 Olomouc, vlastní provedení dopravního značení zajistí dodavatel u firmy oprávněné toto provádět.

Odpovědná osoba za dodavatele: Správa silnic Olomouckého kraje, příspěvková organizace, IČO: 70960399, Lipenská 753/120, Hodolany, 779 00 Olomouc

Způsob vyznačení úpravy: Pomocí dopravních značek a zařízení dle situace návrhu úpravy, schválené Policií ČR, která je přílohou tohoto stanovení.

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatel **Olomoucký kraj, IČO: 60609460, Jeremenkova 1191/40a, Hodolany, 779 00 Olomouc** podal dne 09.09.2020 návrh na stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích a to na nasil. II/570 ul. Zolova, Jižní a Keplerova v Olomouci, sil. II/435 ul. Dolní Novosadská v Olomouci, v Dubu nad Moravou a u křiž. se sil. III/43516, sil. III/4353 ul. Grygovská v obci Velký Týnec a v k.ú. Grygov, sil. III/43512 v Dubu nad Moravou a Věrovanech, sil. II/150 ul. Tyršova a Brodecká v Dubu nad Moravou, sil. III/43515 v obci Věrovany a MK ul. Kyselovská v Olomouci a s tím souvisejícího užití dopravních značek, signálů a zařízení z důvodu omezení 12t - tranzitní nákladní doprava na silnici II/435 v úseku D35 - MÚK Nemilany - Polkovice. Vzhledem k tomu, že tento návrh se týká umístění dopravních značek, jak je vyznačeno v příložené situaci, ze které vyplývají pro účastníky provozu na dotčené pozemní komunikaci odchylné povinnosti, než jaké jim stanoví obecná úprava provozu daná zákonem o silničním provozu, posoudil zdejší správní orgán, že při projednávání tohoto návrhu je nutné postupovat dle části šesté správního řádu upravující procesní postup vydání opatření obecné povahy.

Ing. Jan Pavliš

vedoucí odd. státní správy na úseku pozemních komunikací

Dnešní příspěvek do Zpravodaje píše v listopadu roku 2020 a věřím, že až jej v prosinci vezmete do ruky, už Vás při čtení nebudou rušit proudy kamionů. A bude to i Vaší velkou zásluhou, protože jste podepsali petici, na jejímž základě se věci daly do pohybu. Vůle většiny občanů by měla být v tomto státě jasným ukazatelem směru, kudy by se měla legislativa ubírat. Ne vždycky však legislativní iniciativa vzejde od občanů nebo širší laické či odborné veřejnosti. Mnohdy je to právě tak,

že změny legislativy docilují poslanci nebo ministerstva, případně lobbistické skupiny, aniž by tyto změny byly v souladu s tím, co je opravdu potřebné. Mám na mysli zejména to, že náš stát od 1.1.2020 zavedl mýtné pro vozidla nad 3,5 tuny na dalších 868 kilometrů silnic I. třídy. Místo původních 234 kilometrů je nyní zpoplatněno celkem 1102 kilometrů.

Rozšířil se také počet kilometrů zpoplatněných dálnic, jakož i silnice I. třídy I/46 Olomouc, Slavonín-Olomouc, centrum, I/55 Přerov-Hulín, I/35 Křelov-Olomouc. Novela vyhlášky o užívání pozemních komunikací zpoplatněných mýtným zavedla placení mýtného na úseky silnic I. třídy, které jsou určeny k mezistátní a dálkové dopravě. Účelem těchto změn bylo navýšení příjmů státního rozpočtu na investice do obnovy a rozvoje silniční infrastruktury. Nicméně my jsme pocítili, jak narostla hustota tranzitní dopravy v obci a pokud pátráme po příčinách, pak kromě uzavírek a oprav zejména v rámci města Přerova, jde právě o objížďení zpoplatněných úseků pozemních komunikací. V letošním roce jsem písemně oslovila mnoho dopravců s dotazem, proč jezdí právě po silnici II. nebo i III. třídy. Většina z nich neodpověděla, někteří však sdělili, že jim to nařídil dispečer nebo ředitel dopravy. Ano, chovat se s péčí řádného hospodáře a spořit na nákladech za dopravu je v rámci firmy žádoucí, ale nemělo by se tak dít na úkor občanů, kteří u takových silnic bydlí.

Dne 4.11.2020 vydal Magistrát města Olomouce veřejnou vyhlášku ve formě Opatření obecné povahy o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích, a to na silnici II/570 ul. Zolova, Jižní a Keplerova v Olomouci, sil. II/435 ul. Dolní Novosadská v Olomouci, v Dubu nad Moravou a u křiž. se sil. III/43516, sil. III/4353 ul. Grygovská v obci Velký Týnec a v k.ú. Grygov, sil. III/43512 v Dubu nad Moravou a Věrovanech, sil. II/150 ul. Tyršova a Brodecká v Dubu nad Moravou, sil. III/43515 v obci Věrovany a místní komunikaci ul. Kyselovská v Olomouci a s tím související užití dopravních značek, signálů a zařízení. Omezení 12tunové a těžší tranzitní nákladní dopravy na silnici II/435 platí v úseku Nemilany až Polkovice tj. včetně Kožušán – Tážal. Bez tohoto úředního rozhodnutí není možné instalovat dopravní značení na pozemních komunikacích. Proto je mezi vydáním takové veřejné vyhlášky a samotnou instalací dopravních značek časová prodleva. V našem případě je bohužel daná také tím, že výrobce dopravních značek, vybraný Krajským úřadem Olomouckého kraje, má údajně mnoho zakázek a není schopen obratem pokrýt požadavky na jejich výrobu. Ale v tuto chvíli už jsou vybetonované patky u silnice II/435 na sjezdu od Nemilan a připravené na usazení dopravních značek.

Také jsou na stejném místě přenosné dopravní značky zákazu vjezdu vozidel nad 12tun, i když je někteří řidiči nerespektují. A to je další věc, na které je třeba pracovat. I když budou značky umístěné, ne všichni je patrně budou dodržovat. Za tímto účelem jsme měli svolanou společnou schůzku s Policií ČR, silničními úřady, Celní správou, dopravními inspektoráty na říjen roku 2020. Bohužel schůzku zmařil nouzový stav a zákaz shromažďování nad šest osob. Tuto schůzku tedy máme v plánu svolat ihned poté, co skončí nouzový stav. Jejím cílem je domluvit dohled Policie ČR nad dodržováním zákazových značek, jakož i rychlosti a vážení vozidel, pokud tudy budou některá těžká vozidla i nadále projíždět. Hledáme místo, kde by se kamiony mohly vážit. Z hlediska požadavků legislativy není jednoduché najít vhodnou plochu v dojezdové vzdálenosti, protože silnice prochází často středem obcí bez odstavných ploch s možností umístění silniční váhy.

Magistrát města Přerova také vydal dne 5.11.2020 veřejnou vyhlášku opatření obecné povahy stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích 190/2020 v rámci akce „Omezení tranzitní nákladní dopravy na sil. II/435“ s tím, že místem úpravy je krajská silnice v okr. Přerov s omezením tranzitní nákladní dopravy na sil. II/435 a dobou úpravy úpravy od 11/2020 – 10/2021. I pro tuto vyhlášku tedy platí časové omezení a přechodné dopravní značení má být dle Policie ČR stanoveno a umístěno pouze po přechodnou dobu, pravděpodobně do doby, než končí realizace významné stavby: „I/55 MÚK s ČD Přerov-Předmostí“ na sil. I/55 ul. Polní v Přerově. Poté bude vhodné nechat provést relevantní dopravní průzkum s následným sčítáním intenzit jednotlivých druhů dopravy. Bohužel doba trvání výše uvedených úprav dle veřejných vyhlášek je vymezena obdobím do 31.10.2021 s tím, že poté se bude aktuální dopravní situace vyhodnocovat a zjišťovat měřením průjezdu vozidel, zda je stanovení této úpravy ještě nutné.

Proto se snažíme se starosty okolních obcí o provedení dalších kroků směřujících k trvalé změně celostátní legislativy v oblasti pozemních komunikací, abychom nemuseli rok co rok řešit, zda bude opětovně vydáno opatření obecné povahy. Protože, než došlo k vydání těchto veřejných vyhlášek, museli jsme na tom pracovat mnoho měsíců, podepsat petice v několika obcích, komunikovat s poslanci, senátory, realizovat několik jednání, přislíbit uhradit 25.000 Kč za každou obec na dopravní značení. A to všechno bychom museli podstupovat opakovaně a je vždy s nejistým výsledkem. Toto však nikdo opravdu nechce, protože jde o velké množství času a energie, které musí vynakládat starostové obcí a další osoby podílející se na této záležitosti. Často tak činí ve svém volném čase a zcela bezplatně (členové petičních výborů).

U silnice procházející naší obcí je v Tážalech postaveno nové dětské hřiště a krásně zrekonstruovaná mateřská škola. Když jsem si chodila na toto hřiště hrát v roce 1978, projelo kolem dvacet vozidel denně a žádný kamion. Užívali jsme si tu s kamarády pohyb, hry, průlezký, skluzavku a houpačky. Když nás naše matky volaly z oken protějškých domů na oběd, slyšeli jsme je. Dnes kolem stejného hřiště a školky projíždí v obou směrech za měsíc až 153.653 vozidel, z tohoto počtu bylo 34.313 vozidel velkých. Děti, které si na takovém hřišti hrají, dýchají znečištěný vzduch a jsou vystaveny neustálému hluku a vibracím z projíždějících vozidel. Rodiče těchto dětí si negativní situaci uvědomují, a proto prostřednictvím petice projeví svůj názor na dopravní situaci v obci.

Každý rodič se vždy před vstupem na hřiště obvykle přesvědčí, zda je písek čistý a bez nebezpečných látek (injekční jehly, psí exkrementy apod.), zda jsou houpačky a kolotoče v řádném technickém stavu, jestli

nejdou v blízkosti alergenní pyly z kvetoucích rostlin a stromů, ale vnímá takový rodič širší okolí hřiště a zamýšlí se nad tím, zda bude pobyt v takovém prostředí pro dítě opravdu vyhovující z hlediska jeho zdraví? Obec, kterým se podařilo docílit změn a vytěsnit tranzitní dopravu ze svého středu, podstoupily stejně jako ta naše, zdoluhavý proces počínaje peticí, mnoha jednáními se silničním úřadem, Policií ČR, celní správou, dopravními inspektoráty, krajskými hygienickými stanicemi, se starosty okolních obcí a samotnými provozovateli tranzitní dopravy. Ne každá obec má dost ochotných občanů, aktivních rodičů nezletilých dětí a volených zástupců, aby se do toho boje pustili, protože vždy nenajdou kladnou odezvu na své snažení, které stojí mnoho času.

Jednodušší řešení než lokálním způsobem přijímat opatření, která spočívají v realizaci projektů osazování nového dopravního značení zákazu vjezdu vozidel nad 12 tun, je přijetí legislativních změn v zákoně o pozemních komunikacích a v zákoně o silničním provozu. V Poslanecké sněmovně je k projednání od prosince roku 2019 sněmovní tisk, který se těmito otázkami zabývá, a několik poslanců k němu připojilo i pozměňovací návrhy. Bohužel toto není aktuální téma, které by svým významem předčilo záležitosti nouzového stavu a epidemiologické situace. Jenže je známo, že průběh onemocnění koronavirovou nákazou podléhá vlivu celkového zdraví, imunity a stavu plic. Je v zájmu každého z nás učinit cokoli, abychom zlepšili své životní prostředí. A to nejen pro sebe, ale právě i pro naši budoucí generaci.

Kdo z nás by si chtěl dnes hrát jako dítě před domem u hlučné silnice, která je nebezpečná. Ale kromě viditelné hrozby ve formě rychle jedoucích vozidel je zde ještě další neviditelná hrozba. A tou je znečištění ovzduší zplodinami z projíždějících automobilů, velké množství prachu a všudypřítomný hluk, jenž má negativní vliv také. Když jsem se dotazovala v květnu roku 2020 Krajského úřadu Olomouckého kraje na výsledky měření znečištění ovzduší v naší obci v době od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2019, bylo mi sděleno toto: „Dle informací, které má

zdejší orgán ochrany ovzduší k dispozici, se měření kvality ovzduší v obci Kožušany - Tážaly v současné době neprovádí, rovněž tak nejsou známy aktivity v historii, které by souvisely s monitoringem kvality ovzduší v předmětné lokalitě“. Dle platné právní úpravy oblasti ochrany ovzduší sledování kvality ovzduší v rámci celé ČR zajišťuje a koordinuje Český hydrometeorologický ústav. Seznam lokalit, kde se v jednotlivých krajích měří znečištění ovzduší, je k dispozici na webových stránkách:

http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/web_generator/locality/pollution_locality/index_CZ.html

Informace o kvalitě ovzduší v lokalitě, která je nejbližší území obce Kožušany - Tážaly, lze získat také na webových stránkách Statutárního města Olomouce:

<https://labgis.vsb.cz/test/Project/Olomouc>

Nelze tedy zjistit, jak to s kvalitou ovzduší u nás v obci vypadá a co zdejší občané dýchají, zvláště pokud bydlí u silnice. I toto je tedy důvod, abychom v našem společném úsilí o trvalé vyloučení tranzitní dopravy z naší obce i nadále nepolevovali. Kromě této oblasti by bylo vhodné prosadit úsekové měření rychlosti v obci, neboť osobní i nákladní vozidla z 80% nedodržují rychlostní limit 50 km/h a jezdí mnohem vyšší rychlostí.

Dalším problémem je záležitost přechodů pro chodce s tím, že by bylo vhodné umístit světelné semaforey na přechodu u mateřské školy a u autobusové zastávky před obchodem Hruška. Tyto záležitosti budou předmětem jednání s Policií ČR na společné schůzce se starosty obcí. Jak tedy vidíte, čeká nás ještě mnoho úkolů a výzev. Je však patrné z dosavadního vývoje, naše společná snaha se vyplatila a Váš podpis na petici má velkou váhu. Důležité je spolupracovat a vytyčit si společný cíl. Ochrana života, zdraví a majetku občanů stojí nad všemi ostatními zájmy. To samo o sobě dává velkou sílu a důvěru k dalším krokům směřujícím k realizaci vize obcí bez tranzitní dopravy.

Mgr. Michaela Sigmundová, Ph.D

Z obou snímků je vidět, jak jsou naše nejmenší děti na školním hřišti bezprostředně ohrožovány zplodinami a prachem přehluštěné silniční dopravy

MYSLIVOST DLE PAMĚTNÍKA – POKRAČOVÁNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA

Jak jsem již uvedl, naše honitba v minulosti oplývala velkým množstvím koroptví a zajíců, potom i bažantů. Na Moravě koncem léta a na podzim byla spousta divokých kachen několika druhů. Co však oproti dnešku chybělo, byla zvěř srnčí a černá, tedy divoké prase.

Členové mysliveckého sdružení Kožušany-Tážaly na střelnici v Olomouci-Lazcích v roce 1960. Zleva: Brenza Jan, Navrátil František, Kubiček Josef., Lakomý Julius a Smutný Josef.

Na kolový hon na zajíce bylo potřeba kolem stovky střelců což se řešilo pozváním hostů - mysliveckých přátel z okolních i ze vzdálenějších sdružení. S Mysliveckým sdružením v Dolanech bylo přátelství hlubší a spolupracovalo se na vysoké úrovni. Myslivci z Dolan byli v hojném počtu zúčastnění na všech akcích u nás a my byli hosty u nich na společných lovech divokých prasat i na čekané na srnce. Tak jsem i já střelil svého prvního divočáka právě v Dolanech.

Původně organizovaná družba byla navázána i se slovenským polovníckým svazem v okrese Rožnava. Gemerská oblast oplývala tím, co u nás nebylo vůbec. Naše sdružení navázalo spolupráci s polovníky z vesnice Gemerské Teplice. Nutno říci, že velká vzdálenost a organizovaná družba byly přijímány, mírně řečeno, s rozpaky. Po několika společných akcích však všechny obavy opadly. Naši členové pak neváhali jet na velké výlety - půl dne tam a půl zpátky, protože

neopakovatelné myslivecké zážitky tyto cestovní strasti zcela vyvážily. Ulovili tam řadu divočáků a mnozí poprvé v přírodě uviděli jeleny, které rovněž měli možnost ulovit.

Bonusem byla darovaná zvěřina, která byla rozdělena mezi všechny

členy. Škoda jen, že rozdělení republiky a přísné předpisy o převozu zbraní znemožnily další společné akce.

Nejen péčí o zvěř a jejím lovem žijí myslivci. Jako trénink a zábava sloužila střelba na asfaltové holuby. Dvakrát za pět let musel každý myslivec předvést své střelecké umění na povinných střelbách, i když limit nastřílených holubů nebyl moc přísný. Měli jsme i svou vrhačku a u příležitosti ukončení Měsíce myslivosti bylo odpoledne věnováno cvičné střelbě, napřed v Kožušanech za tratí, později v Čertoryjské skale. Tyto střelby byly dost oblíbené a členové vytvářeli družstva, která se zúčastňovala soutěží organizovaných jinými sdruženími nebo na okresní a vyšší úrovni. Na této úrovni byli známí členové Procházka Fr., Matoušek Ota, Grunt Fr., Starostík Vl. a další.

Tyto soutěže bývaly dotované poháry a cenami. Členové družstva Brenza Jan, Čejka Maxmilián, a Navrátil František dovezli někdy v padesátých letech broušený křišťálový pohár o velikosti asi 50cm, který byl tak těžký, že políčka s vystavenými cenami ve vitrině váhu nevydržela a všechny skleněné trofeje se změnilly v hromádku střepů.

Na závěr seriálu bych chtěl zdůraznit roli manželek, bez jejichž tolerance by nebylo možné myslivost provozovat. Mnohé se i podílely na zabezpečení honů a dalších mysliveckých akcí. Na přelomu století byly u nás velmi populární hony na kachny, kde manželky zcela zabezpečovaly stravování. Hosté si velmi pochvalovali zejména přírodní dobře ochucené řízky. Rovněž tradiční myslivecké plesy pořádané v Tážalech a Blatci jsou oblíbeny pro chutné zvěřinové občerstvení připravené našimi manželkami. Je zde na místě jim za jejich toleranci a pomoc poděkovat

Ing. Jaroslav Navrátil

Letos je tomu šedesát let od „sňatku“ našich dvou obcí a čtyřicet let od sloučení s Blatcem.

Zápis v místní kronice z roku 1960

„Pro zabezpečení stranického a vládního úkolu k tvoření větších správních celků – slučováním dvou nebo více obcí, byli jmenováni do MNV (Místních národních výborů) zvláštní političtí pracovníci. Do naší obce byl přidělen Jan Dohnal, bytem ve Slavoníně, který do té doby byl příslušníkem SNB (Sbor národní bezpečnosti – dnešní Policie).

Ku sloučení se počítalo s obcemi Kožušany, Tážaly a Blatec. Přistoupilo se proto k několika jednáním mezi jednotlivými MNV, která byla velmi těžká a obtížná, protože tážalští a blatečtí o slučování nechtěli nic slyšet.

Na základě iniciativy MNV Kožušany (členové Komunistické strany to dostali jako stranický úkol) přece jen bylo sloučení dohodnuto, ale jen mezi obcemi Kožušany a Tážaly. Protože to však bylo rozhodnutí direktivní, naráželo se ještě dlouhou dobu na veliký odpor tážalských občanů.”

O spojení obou obcí se vážně uvažovalo již po 2. světové válce. První oficiální projednání sloučení se konalo mezi MNV Kožušany a Tážaly 25. dubna 1949. Aby se zjistilo mínění obyvatel obou obcí, byly svolány veřejné schůze a na těch se v Kožušanech vyslovila převážná

část občanů pro sloučení, ale v Tážalech se až na dva (Fr. Brenza č. p. 58 a Fr. Navrátil č. p. 51) vyslovili všichni proti.

Přestože se uskutečnila ještě další jednání mezi oběma obcemi, ke sloučení tehdy z uvedených důvodů nedošlo. Ba naopak, averze

některých tážalských představitelů vůči své sousední obci došla tak daleko, že např. v tom samém roce zamítl MNV Tážaly podepsat kupní smlouvu mezi Josefem Babiánkem zahradníkem v Kožušanech jako kupujícím a Aloisem Janošikem dědicem zemědělské usedlosti v Tážalech č. 16, toho času učitelem v Olomouci-Povelu, jako prodávajícím svého pozemku v tážalském katastru. Josef Babiánek tam chtěl vysázet ovocnou školkou. Zamítnutí bylo zdůvodněno tím, že se jedná o prodej tážalské zemědělské půdy kožušanskému občanu a s tím že MNV Tážaly nemůže souhlasit. Až teprve po stížnosti Aloise Janošika a Josefa Babiánka u Okresního národního výboru se podařilo dosáhnout schválení této smlouvy.

Vraťme se ale k výše uvedenému roku 1960, kdy po dlouhých letech neustálého přesvědčování a vysvětlování (a hlavně také na základě té skutečnosti, že obě obce již spolu stavebně úplně splývaly) se tážalští občané s možností sloučení postupně začali smířovat. V té době je v Kožušanech 423 obyvatel a v Tážalech 317.

K „sňatku z rozumu“ došlo dne 12. května 1960, kdy občané našich bývalých dvou obcí přistoupili k volebním urnám, aby odevzdali své hlasy pro nový a pro obě obce společný Místní národní výbor.

K dalším neshodám došlo, když se mělo rozhodnout o pojmenování nově vzniklé obce. Námitky, nesouhlas a zvláště pak lokální patriotismus některých tážalských poslanců nedovolily přijmout jednotný název – došlo proto k odsouhlasení úředního dvojnázvu **Kožušany-Tážaly**.

Za jednotlivé obce byli navrženi za poslance nového Národního výboru a ve volbách zvoleni následující občané:

Kožušany – Dočkal Oldřich, Grunt František, Kremplová Božena, Nakládal Alois MVDr., Pazdera Rostislav, Prečan Jaromír, Řoutil Eduard a Večerka Josef – 8 členů.

Tážaly – Drmola Ondřej, Hrušková Zdenka, Janků Jarmila, Králová Miroslava, Lakomý František, Navrátil František, Pazdera Miloslav a Stavělík Břetislav – 8 členů.

Souhlas s navrženou kandidátkou byl tehdy dokumentován tím, že voliči se dostavili k volbám již v ranních hodinách a do deseti hodin dopoledne odvolilo 100% občanů. Pro společnou kandidátku (jinak to ani nebylo možné) hlasovalo 99,8%.

Posledním představeným samostatných Kožušan před sloučením byl Rostislav Pazdera a tajemnicí Ludmila Procházková. Posledním předsedou MNV Tážaly byl Miloslav Pazdera a ten se také po volbách v r. 1960 stal historicky prvním předsedou nového společného MNV. Funkce tajemníka se ujal výše zmíněný Jan Dohnal, který ač dosazen orgány Komunistické strany, byl v naší obci dost oblíbený. Po půl roce, 1. ledna 1961, kdy se v souvislosti s celkovým procesem integrace a v návaznosti na sloučení našich obcí, spojila do jednoho celku i obě místní JZD (Jednotná zemědělská družstva), stal se Jan Dohnal jeho předsedou.

1. července 1980 došlo k další integraci. K naší obci se připojil sousední Blatec. Tento svazek byl však od samého počátku nešťastný, protože vznikl násilně direktivou nadřízených orgánů a to i přes razantní nesouhlas všech blateckých občanů. Otevřely se také staré, dosud nezhojené rány mnohých občanů tážalských a tím znovu vyplul na povrch i jejich bývalý nesouhlas, zvláště když z dosavadního dvojnázvu **Kožušany-Tážaly** měly být nyní **Tážaly** „vyškrtnutý“ a stát se, stejně tak jako Blatec, jen „místní částí“ obce **Kožušany**.

Po deseti letech nelehkého soužití se Blatec v r. 1990 opět osamostatnil.

V tom samém roce došlo na základě iniciativy některých tážalských občanů a uspořádané podpisové akce k znovuoobnovení dvojnázvu **Kožušany-Tážaly**.

Milan Ženčák

SCÍTÁNÍ LIDU PŘED 90 ROKY

V roce 1930 se podle vládního nařízení č. 86/1930 konalo sčítání lidí, domů a bytů. Rozhodujícím okamžikem byla půlnoc z 1. na 2. prosinec.

V Tážalech bylo napočítáno 62 domů s domovními čísly 1 – 61 a jeden dům (železniční vagon) bez popisného čísla. Neobydlen byl dům č. 15.

Počet přítomných osob činil 327, což bylo o 25 více, než v r. 1921. Jazyk mateřský přiznalo 322 osob, 1 slovenský, 1 ukrajinský, 1 slovinický a 2 německé. 307 osob bylo vyznání náboženství římskokatolického, 17 církve československé, 1 církve evangelické československé, 1 církve evangelické augsburské a 1 církve řeckokatolické.

Zemědělství se věnovalo 156 lidí, průmyslu a živnosti 61, obchodu a dopravě 69, veřejným službám a vojsku 9 a v domácnosti bylo 34 osob.

Výše jmenovaný železniční vagon byl umístěn v dolní části Tážal vedle domu č. 40. Obývala ho od roku 1920 Anežka Pluhaříková. V roce 1937 ho nechala zbourat a postavila si dům č. 65 (současný majitel Dagmar Drmolová). Tím zanikla také tážalská ukázka nouzových vagonových obydlí, jaké vznikaly zvláště na obvodě velkých měst po 1. světové válce.

V Kožušanech byl pro sčítání lidu jmenován sumarizačním komisařem mladý místní učitel Vojtěch Doubravský. V protokolu uvedl, že obec má 102 domů, včetně jednoho zámku, jedné pastoušky a tří hospod a že zde žije celkem 511 osob (244 mužů a 267 žen), z toho: 454 příslušníků církve římskokatolické, 52 církve československé, 1 evangelík, 1 pravoslavný a 1 bez vyznání.

Při té příležitosti další sčítací komisař řídící učitel Antonín Kohn prováděl v Kožušanech součet veškerého domácího užitkového zvířectva. Napočítáno bylo: 50 koní, 246 hovězího dobytka, 250 kusů vepřů, 114 kozí, 5 ovcí (všechny se nacházely v chovu p. učitele A. Kohna), 877 slepic, 706 kuřat, 29 husí, 211 housat, 24 kachen, 79 káčat a 4 krůty (také ty se nacházely u Kohnů na školním dvoře). Při sčítání byla také zjišťována gramotnost obyvatelstva, tj. znalost čtení a psaní – údajně byla stoprocentní.

Jak kožušanští, tak i tážalští obyvatelé se většinou zabývali zemědělstvím (v současné době pracují v zemědělství pouze dva naši občané: Jiřina Styřeláková a Pavel Vaca). V obou obcích byl také velký počet železničářů. Z živnostenských profesí měly Kožušany nejvíce zedníků – v Tážalech bylo nejvíce košíkářů a obuvníků. Byli zde také tři muzikanti Bedřich Hrbáček č. p. 25, Stanislav Perníčka č. p. 37 a Bohuslav Skopal č. p. 32, kteří jako trumpetisti hráli v orchestru největšího cirkusu na kontinentu „Kludský“ a projeli s ním celou Evropu.

M. Ž.

Jarmila Vitoslavská

Při mém dlouholetém pobytu v Rakousku jsem si všiml, že na venkově je stále běžné nosit lidový kroj. Tamní obyvatelé mají v šatníku zpravidla několik krojů na běžný pracovní den (na cestu do obchodu nebo restaurace). A pak jeden sváteční bohatě zdobený kroj určený na nedělní cestu do kostela, pro rodinné oslavy, pro účast na obecním svátku nebo náboženské pouti.

Po návratu do České republiky jsem se proto spojil s Vlastivědným muzeem v Olomouci, abych zjistil vzhled kožušansko-tážalského kroje. Bohužel, v archívech muzea nenašli žádnou fotografii občana naší obce v lidovém kroji. Ale odkázali mne na paní Jarmilu Vitoslavskou z Troubek, která se dlouhodobě zabývá šitím hanáckých lidových krojů. Paní Vitoslavská zajela do Kožušan, prošla rodinná alba s fotografiemi a podle vyprávění pamětníků a starých fotografií mi ušila

Slavnostní průvod obcí v r. 2019

nádherný čuhácký pánský lidový kroj.

Prezentace další umělecké práce paní Vitoslavské najdeme na facebooku Hanácké kroje: Dílna Jarmily Vitoslavské. Jen musím upozornit, že ženský kroj se ručně šije asi 20 měsíců, pánský kroj se šije asi 6 měsíců. Jedná se o náročnou jemnou práci, která vyžaduje zručnost a zkušenost. Není divu, že na ušití kroje se čeká v pořadí.

Kroj nosím jen při výjimečných událostech, tak dvakrát do roka. Rád vzpomínám na setkání rodáků v září 2018, kdy jsem v kroji při průvodu obcí mohl nést obecní prapor. Náš kroj jsem oblékl také například při slavnostním otevření Českého domu Bratislava v listopadu 2019, kterého se účastnili prezidentka Zuzana Čaputová, prezident Miloš Zeman a exprezident Andrej Kiska.

Slavnostní otevření Českého domu v Bratislavě 16. 11. 2019 - zástupce velvyslance Pavel Sladký vítá v hanáckém kroji slovenskou prezidentku a českého prezidenta.

Kožušany-Tážaly leží v hanáckém Čuhácku, proto můžeme místní lidový kroj označit obecně za hanácký, přesněji za čuhácký. Haná bývala bohatým regionem, její lidové kroje byly bohatě vyšívány. Popíšu vám čuhácký pánský kroj z naší obce, který jsem si nechal ušít v letech 2015 – 2016.

Klobúk.

Černý oválný klobouk tvarem připomíná čln. A při prudkém slunci plní funkci clony. Nedivím se, že mu Hanáci říkají čln. Foneticky něco mezi člunem a clonou. Krempa klobouku je lemovaná zelenou stuhou a zlatou krajkou. Z klobouku vzadu vychází dvě černé stuhy s vyšitými květinami na konci.

Košola.

Dlouhá bílá košile je přiměřeně široká. Hanáci byli bohatí sedláci, statné korpulentní postavy. Košile zakrývala velké břicho. Kolem krku je košile vyšívána černou mulinkou s motivem lučního kvítí. Kolem krku je u košile k zavázání bílá páska také s černými výšivkami květin. Stejnými motivy jsou černě vyšívány manžety. Namísto manžetových knoflíčků se používá u lidového kroje ke stažení rukávů červená stuha.

Vesta.

Černá vesta je pohodlná v teple i v zimě. Lemovaná je zelenou barvou. Knoflíky jsou naznačené zlatými ččkami, kolem nich je opět zelené vyšívání. Na zadní straně vesty jsou vyšity tři větší zelené květy.

Gatě.

Kalhoty jsou ušité z bavlněného dytýnu ve skořicové barvě. Přední strana kalhot je zdobena zeleným a zlatým vyšíváním s květinovými ozdobami, stejně je vyšívání na bocích kalhot. Zapínání kalhot využívá obyčejných knoflíků. Když statný Hanák přibere, přejíjí se knoflíky u zapínání kalhot a může kroj nosit dál.

Řemeň.

Kalhoty drží na širokém černém řemeni z hovězí kůže. Květinové motivy jsou do řemene vyšívány bílým pavím brkem. V r. 2016 jsem si nechal u sedláře ušít i ponosný třmen na prapor. Sedlák mi ho vyrobil podle anglické vojenské literatury. Jedná se o plát kůže ve skořicové barvě (ladí to ke gatím lidového kroje) s černým lemováním a květinovými výšivkami bílým pavím brkem.

Bote.

Vysoké černé kožené boty jsem si nechal ušít přesně na moji míru až v Hluku u Uherského Hradiště. Museli mi změřit široký nárt i dlouhé chodidlo. Koupil jsem boty i s vnitřním kopytem pro vypnutí kůže. U vysokému lemu obou bot jsou skrytá látková poutka, na kterých boty visí ve skříni. Boty věším na hák od uzeného masa tak, jak jsem to kdysi vidával u prarodičů na gruntu.

Plášť.

Potřebuji nosit kroj při slavnostních příležitostech konaných v létě i v zimě. Proto jsem přivítal nabídku na ušití dlouhého pláště. Tzv. límčák je z vlněného sukna. Tmavě modrý plášť je lemován zelenou výšivkou. Plášť se nosí přehozený přes ramena a zapnutý u krku. Jen v přítomnosti arcibiskupa nebo prezidenta může Hanák vložit ruce do rukávů!

JUDr. Pavel Sladký, Ph.D

Pro srovnání – „krojování Hanáci“
v podání Pavla Sladkého v r. 2019
a Floriana Lenocha z Blatce v r. 1959.

STALO SE PŘED 100 ROKY

V roce 1920 se Tážaly poprvé rozzářily elektrickým světlem. Toho roku byla dokončena elektrifikace obce, což se stalo nákladem 98.179 korun a to elektrárenským družstvem k tomu účelu v obci zřízeným. O rok později přistoupily k připojení k elektrické síti i Kožušany, kde se podobně jako v Tážalech ustavilo elektrárenské družstvo konzumentů, které si na elektrifikaci vypůjčilo 9.000 Kč. od obce a 92.000 Kč. u Moravské zemědělské a hypoteční banky v Brně, což byl výhodný úvěr, protože délka splatnosti byla dlouhodobá – skončit měla nejpozději v roce 1960. Po roce 1948 byl zbytek nezaplaceného dluhu obci vymazán.

Na Nový rok 1920 byla v Charvátech zřízena četnická stanice, do jejíhož obvodu spadaly i naše obě obce Kožušany a Tážaly. Jejím prvním velitelem se stal vrchní strážmistr Rudolf Blaha z Kožušan č. 91

Dne 8. ledna 1920 založil římskokatolický reformistický kněz Dr. Karel Farský Československou církev (od r. 1971 Církev čsl. husitská), do které konvertovalo i mnoho římskokatolických věřících obou našich obcí (v Tážalech 17, v Kožušanech 52). Počátkem roku 1925 měla již nová církev v celé republice tři čtvrtě milionu duší ve sto čtyřiceti náboženských obcích, rozdělených do čtyř diecézí. Při posledním sčítání lidu v r. 2011 se k této církvi přihlásilo již jen necelých čtyřicet tisíc věřících. Ještě v padesátých letech se např. půlnoční vánoční mše pro tážalské „Čechoslováky“ (zkratka pro věřící Čsl. církve) konala v Kulturním domě a pro kožušanské v místní kapli, nebo pod širým nebem u školy.

M. Ž.

blíží se vánoční svátky a všechna jejich poetika je zatížená okolnostmi, které v poválečné generaci nemají srovnání. Můžeme prožívat strach a pocity bezmoci. Cítím velkou potřebu povzbudit každého z vás k osobní statečnosti, trpělivosti a zodpovědnosti. Advent, čas radostného očekávání, k tomu přímo vybízí. Vejděme do těchto dnů s láskou a vlídností, šířme pokoj a víru v dobro.

Senátor Lumír Kantor podepisuje na OÚ v Charvátce petici proti přejezdu těžkých nákladních aut po silnici II/435, která vede i přes naši obec.

I za těchto okolností, a možná právě proto, považuji za důležité informovat vás alespoň stručně o práci, kterou jsem jako váš senátor za poslední měsíce odvedl. Přes mnohá protiepidemická omezení nadále pomáhám obcím s dlouhodobými výzvami, které čekají na svá řešení.

Letos se na mě obrátili starostové Kožušán-Tažál, Charvát, Blatce a Dubu nad Moravou a další ve věci řešení průjezdů kamionů skrz jejich obce. Ta bezprostředně ohrožuje bezpečnost obyvatel a soukromý, obecní i krajský majetek. Zároveň se v Hlubočkách již delší dobu snažíme najít řešení přepravy těžkého nákladu z místního kamenolomu přes centrum obce. Po konzultacích s ředitelem olomoucké pobočky Správy železnic se podařilo prosadit technické změny na železniční trati do investičních akcí Státního fondu infrastruktury. Díky tomu se náklad přesune ze silnic na koleje, což přinese úlevu občanům Hluboček i Velké Bystřice. Naopak Suchonice, Mrsklesy a Přáslavice se potýkají s výzvami v oblasti zpracování nebezpečných odpadů a společně nás čeká řada jednání na krajské, případně na ministerské úrovni.

U příležitosti 30. výročí návštěvy a předání čestného doktorátu prezidentu Václavu Havlovi jsem na Univerzitě Palackého, v Pevnosti poznání a v dalších školách představil výstavu „Václav Havel – Politika a svědomí“. Navzdory důkladným přípravám nebylo kvůli nouzovému stavu možné v Senátu uspořádat výstavu a jubilejní koncert k výročí našich dvou významných institucí - Moravské filharmonie a Moravského

divadla. Místo toho jsme spolu s olomouckými divadly, univerzitou a skauty zorganizovali sběr látek a vyzvali veřejnost k šití roušek pro fakultní nemocnici. S předsedou českých skautů a hlavní hygieničkou ČR jsme v jarních měsících tvořili pravidla pro setkávání skautských oddílů a letních táborů. Přitom se zrodila myšlenka navrhnout známého autora encyklopedie her, skauta Miloše „Zeta“ Zapletala na Stříbrnou medaili Senátu. Ta mu byla k velké radosti nás, skautů, na podzim udělena.

V září jsem se zúčastnil senátní mise na Taiwan. Mým hlavním úkolem bylo diskutovat zkušenosti s bojem proti pandemii, kterou ostrovní země zvládá výborně. Propojil jsem kontakt mezi tchaj-pejskou a olomouckou filharmonií již jsem ambasadorem a zaštiťuji její cyklus koncertů pro nastávající rodiče. Po návratu do Olomouce jsem o taiwanské cestě mluvil na debatě obohacené účastí sinologů a česko-taiwanské rodiny. V době, kdy píšu tyto řádky, se věnuji převzetí daru pěti linek na výrobu roušek do Česka. Oslovil jsem přitom vedení Olomouckého kraje a jsem potěšen jejich zájmem, budou-li linky krajům nabídnuty.

V Senátu jsem předložil dlouho připravovaný návrh zákona o vzniku komory porodních asistentek. Přispěl jsem k řešení financování nákladné genové terapie Zolgensma pro děti se spinální svalovou atrofií do dvou let věku. Poté jsem svolal tým odborníků k otázce testování novorozenců na tuto zákeřnou nemoc a současně se zabývám situací dětí omezených diabetem. V červnu jsem pořádal veřejné slyšení ohledně přístupu Vlády ČR k pandemii a s odborníky navrhl 20 doporučení pro zvládnutí tzv. druhé, podzimní vlny. Snažím se prosadit zavedení pravidel, které umožní návštěvy v nemocnicích u milovaných osob i během pandemie.

S většinovou podporou senátorů jsem podal ústavní stížnost za spravedlivé zvýšení rodičovského příspěvku rodinám s dětmi do 4 let. Také se mi podařilo prosadit několik pozměňovacích návrhů zákonů, zejména ve složení povinného očkování pro děti a kompenzaci odškodnění újm po povinném očkování. Potěšilo mne, že na základě dat o mém hlasování v Senátu jsem byl organizací Rekonstrukce státu oceněn za aktivní podporu protikorupčních návrhů zákonů.

V závěru bych rád poděkoval všem, kteří se na mne s důvěrou obraceli. A stejně tak, jako jsem během připomínky Dne ozbrojených sil děkoval vojákům 7. mechanizované brigády za jejich statečnost a ochotu pomoci naší zemi během koronakrizy, děkuji všem, kteří jsou svojí službou a posláním denně konfrontováni s touto epidemií. Řada z nás sice může mít pocit, že nic nez můžeme, ale často jen úsměv, dobré slovo, zájem o druhého a chvilka věnovaného času, změni situaci k lepšímu.

Vánoční radost, zdraví a pokoj vám, i vašim drahým přeje

MUDr. Lumír Kantor, Ph.D. - váš senátor za Olomoucko

STALO SE PŘED 70 ROKY

Dnem 31. prosince 1949 skončilo (přesně po sto letech) hospodaření obcí jako samosprávných celků. Od 1. ledna 1950 začaly hospodařit podle přidělených finančních prostředků ze státní pokladny. Obecní rozpočet se skládal z týchž samých kapitol, jako rozpočet státní. Všechny obecní příjmy plynuly do státní „kasy“ a na běžné výdaje obce obdržely čtvrtletně finanční částky od příslušných finančních referátů Okresních národních výborů.

Tím pádem byly také obcím vymazány veškeré dluhy a na svá bedra je převzal stát. Touto změnou získal z okolních obcí nejvíce Blatec, neboť měl v té době téměř dva miliony dluhů (vzniklých pravděpodobně adaptací obecního domu na kino).

NAŠI JUBILANTI 2020

Leden:

Soušek Bohumil	89 let
Buchtová Marie	82 let
Klabík Svatopluk	81 let
Šmehlíková Drahoslava	80 let
Svobodová Ludmila	75 let

Únor:

Doubravská Helena	85 let
Buchta Lubomír	84 let
Lakomý František	83 let
Dlouhá Jindřiška	83 let
Sladká Zdenka	70 let

Březen:

Müllerová Marie	95 let
Řoutilová Ludmila	92 let
Vaníčková Anežka	90 let
Vaníček Rostislav	90 let
Slamenec Jaroslav	82 let
Rozsypalová Ludmila	82 let
Kratochvílová Ludmila	82 let
Čamach Zdeněk	70 let
Pokorná Světlouše	70 let
Ženčák Petr	75 let

Výsledky 13. ročníku fotografické soutěže „Království objektivem občanů Království“.

Zúčastnilo se jí 15 soutěžících:

1. Jana Dvořáková z Majetína
2. Miroslav Heckelmoser z Majetína
3. Vojtěch Himmler z Grygova
4. Martin Hlavinka z Charvát
5. Vladislav Kaukuš z Charvát
6. Michaela Kaukušová z Charvát
7. Zdeňka Kovářová z Blatce
8. Bohumila Krčková z Dubu nad Moravou
9. Přemysl Látal z Dubu nad Moravou
10. Pavel Lorenc z Majetína
11. Věra Pumprlová z Císařova
12. Petr Sedláček z Krčmaně
13. Andrea Sedláčková z Krčmaně
14. Marie Švédová z Císařova
15. Marie Švédová jr. z Císařova

Kategorie Oheň, voda, vítr - 49 fotek od 14 fotografů

1. místo Miroslav Heckelmoser z Majetína
2. místo Bohumila Krčková z Dubu nad Moravou
3. místo Marie Švédová jr. z Císařova

Kategorie Krása detailu - 52 fotek od 15 fotografů

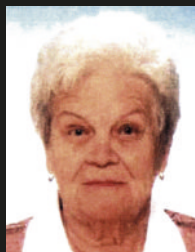
1. místo Miroslav Heckelmoser z Majetína
2. místo Bohumila Krčková z Dubu nad Moravou
3. místo Marie Švédová z Císařova

Velká škoda, že se nenajde ani jeden náš občan se zájmem o fotografování, který by naši obec reprezentoval v této soutěži. V příštím roce 2021 se bude konat již 14. ročník, kde jsou vyhlášena tato fotografická témata:

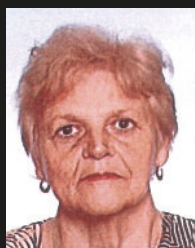
1. Obyčejný život
2. Rozmary počasí

Bližší informace přineseme v příštím Zpravodaji

VZPOMÍNÁME

Božena FRANKOVÁ
† 13. 11. 2020 (85 let)

Marie ZMEŠKALOVÁ
† 25. 11. 2020 (81 let)

Bývalá ředitelka Mateřské školy v Kožušanech. Děkujeme jí za lásku a péči, kterou po léta věnovala zdejší dětem.

Čest jejich památce!

Vážení přátelé, milí spoluobčané!

Dovolte mi alespoň několika málo slovy připomenout člověka, který si plně zaslouží naši úctu, naše poděkování, naši vzpomínku.

Paní **Božena Franková** se narodila 2. srpna 1935 do rodiny Šimona a Františky Souškových, která bydlela v domku č. p. 22 v dolní části obce Tážaly. To, že vyrůstala v kolektivu 7 dětí, ji ovlivnilo na celý život. Byla pracovitá, kamarádská, vždy ochotná pomoci všude tam, kde to bylo třeba.

Po ukončení školní docházky nastoupila do Českých drah, kde si svou píli a cílevědomostí postupně vybudovala velmi dobré postavení. Po celý svůj život se aktivně účastnila veřejného dění v obci. Byla členkou ČSŽ, ČSČK, Českého zahrádkářského svazu, pracovala v komisích při MNV Kožušany-Tážaly, byla předsedkyní sociálního výboru a dlouholetou členkou SPOZ.

Spolu s manželem Josefem Frankem si postavili dům, vychovali 2 děti, dočkali se vnoučat i pravnoučat.

O dění v obci neztratila nikdy zájem. Na vozíčku – doprovázena svými nejbližšími – se i nadále podle svých možností účastnila kulturních i společenských akcí.

Dnes už není mezi námi. Zemřela dne 13. listopadu 2020. Patří jí naše poděkování a budou jí patřit i naše vzpomínky.

Čest její památce!

S úctou Miloslava Lakomá

UKÁZKOVÁ VÝSTAVA NA FLOŘE 2020

Na letošní podzimní Floře Olomouc - Hortikomplex, největší akci svého druhu v ČR, nechyběli se svou expozicí „Babiččin dvorek“ ani naši chovatelé. Po celé čtyři dny 1. - 4. října 2020 prezentovali návštěvníkům to nejlepší ze svých chovů králíků, drůbeže a holubů.

MATEŘSKÁ ŠKOLA V OBRAZE

